

Υπόθεση T-346/04

Sadas SA

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος ARTHUR ET FELICIE — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο "Arthur" — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 24ης Νοεμβρίου 2005 . . . . II - 4894

Περίληψη της αποφάσεως

1. Κοινοτικό σήμα — Ορισμός και κτήση του κοινοτικού σήματος — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Ανακοπή από τον δικαιούχο προγενέστερου πανομοιότυπου ή παρόμοιου σήματος που έχει καταχωρισθεί για πανομοιότυπες ή παρόμοιες υπηρεσίες ή προϊόντα — Ομοιότητα μεταξύ των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών — Κριτήρια εκτιμήσεως (Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρα 8 § 1, στοιχείο β', και 43 §§ 2 και 3)

2. Κοινοτικό σήμα — Ορισμός και κτήση του κοινοτικού σήματος — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Ανακοπή από τον δικαιούχο προγενέστερου πανομοιότυπου ή παρόμοιου σήματος που έχει καταχωρισθεί για πανομοιότυπες ή παρόμοιες υπηρεσίες ή προϊόντα — Κίνδυνος συγχύσεως με το προγενέστερο σήμα — Λεκτικό σήμα ARTHUR ET FELICIE και εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «Arthur»
(Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρο 8 § 1, στοιχείο β')
3. Κοινοτικό σήμα — Αποφάσεις του ΓΕΕΑ — Νομιμότητα — Εξέταση από τον κοινοτικό δικαστή — Κριτήρια
(Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου)

1. Για την εκτίμηση της ομοιότητας των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών, στο πλαίσιο της εξετάσεως ανακοπής ασκηθείσας από τον δικαιούχο προγενέστερου σήματος, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ των προϊόντων ή των υπηρεσιών. Τα στοιχεία αυτά περιλαμβάνουν, ειδικότερα, τη φύση, τον προορισμό, τη χρήση, καθώς και τον ανταγωνιστικό ή συμπληρωματικό χαρακτήρα τους.

των επίμαχων σημάτων και όχι τα προϊόντα για τα οποία χρησιμοποιήθηκε τελικώς το σήμα, εκτός εάν, κατόπιν αιτήσεως υποβληθείσας στο πλαίσιο του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94, αποδειχθεί ότι το προγενέστερο σήμα χρησιμοποιήθηκε για μέρος μόνον των προϊόντων για τα οποία καταχωρίστηκε. Στην περίπτωση αυτή, το προγενέστερο σήμα θεωρείται καταχωρισμένο, για τους σκοπούς της εξέτασεως της ανακοπής, μόνο για το μέρος αυτό των προϊόντων.

(βλ. σκέψεις 33-35)

Όταν τα καλυπτόμενα από το προηγούμενο σήμα προϊόντα περιλαμβάνουν τα προϊόντα που αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, τότε τα προϊόντα αυτά θεωρούνται πανομοιότυπα.

Εξάλλου, η σύγκριση των προϊόντων πρέπει να αφορά τα προϊόντα που προσδιορίζονται με την καταχώριση

2. Για τον μέσο Γάλλο καταναλωτή υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως του λεκτικού σημείου ARTHUR ET FELICIE, του οποίου ζητείται η καταχώριση ως κοινοτικού σήματος για «ενδύματα, υποδήματα (με εξαίρεση τα ορθοπεδικά), είδη πιλοποίας» όλα τα ανωτέρω προϊόντα για παιδιά, τα οποία πωλούνται δι' αλληλογραφίας ή στα ειδικά καταστή-

ματα που διαθέτουν τα προϊόντα του καταλόγου», τα οποία υπάγονται στην κλάση 25 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, και του εικονιστικού σήματος που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «Arthur» και καταχωρίστηκε σε προγενέστερο στάδιο στη Γαλλία για «υφαντουργικά είδη, έτοιμα ή επί παραγγελία, μπότες, υποδήματα και παντόφλες», τα οποία υπάγονται στην ίδια κλάση, δεδομένης της ταυτότητας των επίμαχων προϊόντων, μιας ορισμένης ομοιότητας των οικείων σημείων, καθώς και του ισχυρού διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, ή εν πάση περιπτώσει λόγω της αναγνωρισιμότητάς του στην αγορά.

3. Οι αποφάσεις που αφορούν την καταχώριση ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος, τις οποίες καλούνται να λαμβάνουν τα τμήματα προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) δυνάμει του κανονισμού 40/94, εμπίπτουν στη δέσμια αρμοδιότητα και όχι στη διακριτική τους ευχέρεια. Επομένως, η δυνατότητα καταχωρίσεως ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού αυτού, όπως έχει ερμηνευθεί από τον κοινοτικό δικαστή, και όχι βάσει μιας προγενέστερης πρακτικής των τμημάτων αυτών.

(βλ. σκέψη 69)

(βλ. σκέψη 71)